Poglejte na številke poleg naslova za dan, ko Vaša naročnina poteče. Skušajte imeti naročnino vedno **vnaprej** plačano.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Telephone: CHelsea 3-1242

Reentered as Second Class Matter September 25th, 1940 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1879.

ZA NEKAJ VEČ KOT 2c NA DAN DOBIVATE "GLAS NARODA" PO POŠTI NARAVNOST NA SVOJ DOM (izvzemši sobot, nedelj in praznikov).

:: Čitajte, kar Vas zanima ::

No. 245. — Štev. 245. NEW YORK, THURSDAY, OCTOBER 24, 1940—ČETRTEK, 24. OKTOBRA, 1940 Volume XLVIII. — Letnik XLVIII.

ROOSEVELT ZAVRNIL TRDITEV, DA VODI DEŽELO V VOJNO . . .

Republikanci hočejo narod preplašiti

Predsednik Roosevelt je sinoči pričel svojo kampanjo za zopetno izvolitev za predsednika. Svoj govor je imel v konvenčni dvorani v Philadelphiji ter je obdolžil nasprotno stranko, da vedoma potvarja dejstva o sedanji administraciji in zlasti z ozirom na vnanjo in notranjo politiko.

V odgovor na te potvorbe je predsednik rekel, da Združene države nimajo nikakih tajnih sporazumov s tujimi državami in da tudi ne marajo vmešati se v vojno.

"Delal sem vedno za mir," je rekel, "in vse dni svojega življenja bom delal za mir."

Življenski standard je boljši kot leta 1929

Glede domačih razmer je rekel predsednik, da je sedanji življenjski standard mnogo boljši, kot leta 1929 in ravtako tudi industrijska p cija. Vse to je bilo d z New Dealom in zlasti v splošni trgovini.

"Ako je resnično," je rekel, "da je New Deal sovražnik trgovine, da pa so republikanci, ki so dovedli leta 1932 trgovino na rob propada, njeni prijatelji — tedaj morem samo reči, da naj njeni prijatelji še dalje rešujejo ameriško trgovino."

Willkieja dolži, da hoče preplašiti narod

Roosevelt je rekel, da se kot star zagovornik demokratske stranke in bojevnik rad spušča v politični boj in bi rad debatiral o vprašanjih, ali naj vlada ali pa privatna industrija proizvaja elektriko, ali pa, ako naj bo odpravljena postava o socijalni zaščiti.

"Toda je popolnoma drugačna stvar," je rekel, "ako ka stranka ali kandidat n. p izjavi, da je predsednik Združenih držav telefoniral Mussolini ali Hitlerja, da naj proda Čehoslovaško navzdolž reko; ali pa, da bodo nesrečni brezposelni poslani v koncentracijske tabore; ali pa, da sklad za socijalno zaščito ne bo več obstojal, kadar bodo današnji delavci prosili zanj; ali pa da pomeni izvolitev sedanje vlade v štirih letih konec demokracije v Združenih državah. Sami vedo in mi vemo, da so vse take trditve napačne."

"V to kampanjo so bili vpeljani neki posebni načini propagande, kakoršni so se razvili v diktatorskih deželah. To je popolnoma priprosta tehnika ponavljanja in ponavljanja laži s konečnim namenom, da bodo napačne trditve, ako jih nikdo ne zavrne, ljudje verjeli.

"Te nesramno napačne trditve imajo namen navdati srca državljanov s strahom, in žalijo vsako politično in versko prepričanje, ki mi je drago.

"Vaš predsednik in vaš veliki državni tajnik hodita po poti miru," je rekel. "Ne oborožujemo se za kako tujo vojno, niti za kako osvojitev in iz Amerike ne bomo poslali naše armade, mornariške ali zračne sile, razun če bomo napadeni."

Kaj bo storil Lewis?

Dobropoučeni krogi napovedujejo nekaj neverjetnega, da se bo namreč javno zavzel za Willkieja. — Ko je bil Lewis prejšnji teden v Beli hiši, je baje predožil Rooseveltu nekaj zahtev, ki jih je pa predsednik gladko zavrnil.

Iz precej zanesljivega vira se je izvedelo, da bo govoril jutri zvečer po radio John L. Lewis, predsednik CIO, ter da se bo ob tej priliki zavzel za Wendella L. Willkieja, republikanskega predsedniškega kandidata.

Prejšnji petek je bil Lewis dvajset minut v Beli hiši ter je baje predložil predsedniku Rooseveltu nekaj zahtev, ki jih je pa Roosevelt odločno zavrnil. S tem je nastal nepremostljiv prepad med Lewisom in Rooseveltom ter med Lewisom in tistimi CIO voditelji, ki so že odobrili Rooseveltov tretji termin. Med temi sta: podpredsednik Philip Murray, načelnik odbora za organiziranje jeklarjev, ter Thomas Kennedy, tajnik in blagajnik najmočnejše Lewisove organizacije, United Mine Workers.

S tem bo stopil Lewis v vrste svojih bivših sovražnikov, čijih največja želja je, da bi bil predsednik Roosevelt pri prihodnjih volivah poražen. Ti možje so: Ernest T. Weir, blagajnik republikanske volilne kampanje Tom M. Girdler Henry Ford, člani nemškoameriškega bunda, kukluksklanci, Rev. Charles E. Coughlin, dr. Francis E. Townsend, Homer Capegard in pennsylvanski republikanski boss Joseph N. Pew, Jr.

Lewis bo tudi v družbi takih skrajnih isolacijonistov kot sta senator Hiram Johnson in Arthur Vandenberg ter col. Charles A. Lindbergh, s katerim v splošnem soglaša.

Pri vsem tem je pa najbolj prenetljivo naslednje: Willkie je v bistvu odobril vse važnejše reforme New Deala ter se skoro povsem strinja s predsednikovo vnanjo politiko, dočim njegovi pristaši nasprotujejo New Dealu.

Razen komunistov so potegnili z Willkiejem vsi Rooseveltovi nasprotniki.

Lewisa bo lahko slišalo v petek po radio trideset milijonov oseb. Govoril bo pol ure. Za pol ure velja posebno omrežje Mutual Broadcasting sistema od 60 do 75 tisoč dolarjev. Kdo bo plačal stroške, se ne ve.

Lewis noče niti z besedo namigniti, kaj bo povedal v petek zvečer poslušalcem. Če bo nastopil proti Rooseveltu, bo jasno dokazal, da v političnem oziru ne more kontrolirati CIO.

Mnogo CIO uniji je namreč obljubilo predsedniku svojo pomoč in podporo. Najvažnejše med njimi so: — Amalgamated Clothing Workers (250 tisoč članov), Textile Worker Union (300,000 članov), United Automobile Workers (400 tisoč članov), United Rubber Workers, Federaiton of Flat Glass Workers, Industrial Union of Marine and Shipbuilding Workers, United Retail and Wholesale Employees in več drugih manjših organizacij.

Lahko se reče, da lahko šteje predsednik Roosevelt nad en milijon CIO delavcev med svoje pristaše.

Lewis je podpiral Roosevelta leta 1932 in 1936. Letos se mu je pa tako zameril, da je že zgodaj spomladi nastopil proti njemu in mu prerokoval sramoten poraz, če si bo drznil vtretje kandidirati.

Kongresnik Martin, predsednik Republikanskega narodnega odbora, je rekel: — Obveščen sem bil, da bo John L. Lewis v petek priporočil našega kandidata Wendella L. Willkieja. To bo nekaj posebnega za nas.

Lewis je izboren govornik. Obeta se nekaj zanimivega. Govoril bo na postaji WOR (Mutual Broadcasting Co.) ob 9.30 zvečer.

Poveljnik angleške zračne sile

Sir Hugh Dowding, vrhovni poveljnik angleške zračne sile, ki je igral glavno vlogo v zračni obrambni Anglije.

HITLERJEV SESTANEK S FRANCOM

Komaj 24 ur zatem, ko se je sestal s Pierrom Lavalom "nekje v Franciji," je imel Hitler sesanek s španskim generalom Francom na francosko-španski meji.

Glede tega je bilo v Berlinu objavljeno kratko poročilo, ki pravi, da sta bila pri tem sestanku navzoča tudi nemški vnanji minister Joachim von Ribbentrop in španski vnanji minister Ramon Serrano Sunjer.

Pozneje je nemška uradna časnikarska agentura naznanila, da sta bila navzoča tudi vrhovni poveljnik nemških armad feldmaršal Walter von Brauchitsch in šef nemškega najvišjega poveljstva feldmaršal Wilhelm Keitel.

Neko poročilo iz Švice pravi, da hoče Hitler pridobiti tudi generala Franca, da se vdeleži vojne na strani Nemčije proti Angliji in da hoče to doseči pred 5. novembrom, ko bodo ameriške predsedniške volitve in bo Anglija po volitvah zopet dobivala večjo pomoč iz Amerike. Hitler bo tudi najbrže prisilil maršala Petaina, da se umakne, ker za Francijo zahteva časten mir, na njegovo město pa bo stopil Pierre Laval, o katerem je znano, da je velik prijatelj Mussolinijev ter bo Francijo povedel v vojno proti njeni nekdanji zaveznici.

Jugoslovanski delavci v Nemčiji

Okoli 400 mladih jugoslovanskih delavcev, ki so pred premirjem delali v Franciji, je odpotovalo v Nemčijo, kjer bodo delali na kmetijah na Badenskem.

V Franciji je bilo pred premirjem okoli 35,000 jugoslovanskih delavcev, ki so sedaj brez dela in jim je bilo dano na izbiro, da gredo delat v Nemčijo, ali pa se vrnejo v svojo domovino.

Komu se obeta zmaga?

Rooseveltu sta baje že zajamčena 202 elektoralna glasova, dočim se mora Willkie samo s 23 postaviti. — Južne države so vse za sedanjega predsednika. — Prihodnji teden bo govoril Roosevelt v New Yorku, Clevelandu in pa Washingtonu.

Le še nekaj dni je do predsedniških volitev, in ameriški narod se nestrpno vprašuje: — Kdo bo? Roosevelt ali Willkie? Kateri bo praznoval zmago dne 5. novembra?

Predvsem je treba vpoštevati, da so predsedniku zajamčena južne države. Precej lahko se zanese tudi na obmejne države in na nekatere države na Daljnem zapadu.

Te države mu jamčijo 202 elekoralna glasova. Do večine mu manjka torej še 64 elektoralnih glasov.

Nedvomno bodo demokratje zmagali tudi v Missouri, West Virginiji, Rhode Islandu in v Connecticutu. Te države bi dale Rooseveltu nadaljnih 35 elektoralnih glasov. Manjkalo bi mu jih torej le še 29.

Države New York, Pennsylvania in Illinois so dvomljive. Toda vsaka izmed njih mu zamore preskrbeti potrebnih 29 glasov.

Republikanci so si svesti zmage samo v petih majnih državah, ki bi dale Willkieju 23 elektoralnih glasov.

Odločilna bitka se bo bila v industrijalnih okrajih ob Severnem Atlantiku in v ozemlju Velikih jezer. Obe stranki bosta napeli vse sile, da pridobita te kraje zase.

Če hoče Willkie zmagati, mora dobiti vse države v tem ozemlju, poleg teh pa še farmske države na Srednjem zapadu, kjer se mu obeta še največ prilik.

Republikanci upajo, da se bo pri volitvah zgodilo nekaj takega kot na republikanski konvenciji.

Ko je bilo na konvenciji prvič imenovano Willkiejevo ime, ni bilo zanj nobenega posebnega navdušenja. Toda ko je bilo imenovano drugič in tretjič, so začeli delegatje kar trumoma drveti v njegov tabor. Naposled je dobil večino, ki se je nihče ni nadal.

Republikanski voditelji pravijo: — Na dan volitev bo isto tako. Zdaj še ni za Willkieja potrebnega in posebnega navdušenja. Toda 5. novembra bo vsa dežela zanj.

Delegatje na republikanski konvenciji so zato dali Willkieju večino, ker ga niso natančno poznali. Njegove zmožnosti so precenjevali. Smatrali so ga za nekakšnega človeka in pol.

Zdaj ga pa dežela dobro pozna. Willkie namreč že šest tednov skoro neprekinjeno govori in marsikdaj zine kakšno tako, da ni za nikamor. Zapleta se v protislovju, razpravlja o stvareh, ki ni dobro poučen o njih, in je že nekajkrati moral kakšno svojo izjavo preklicati.

Včeraj je posegel v volilno kampanjo predsednik Roosevelta, ki je doslej dosledno molčal, toda natančno sledil Willkiejevim izjavam. V marsikaterem ga je spretno zavrnil ter mu dokazal zmoto.

Če bo tik pred volitvami kakšna večja in značilnejša selitev volilcev iz tabora v tabor, se skoro gotovo ne bodo selili demokratje k republikancem, pač pa republikanci k demokratom.

Willkieju ni uspelo dobiti na svojo stran niti velikega števila delavcev, niti farmerjev, najmanj pa črncev.

Kmalu po republikanski narodni konveniciji se je precej demokratov odcepilo od Roosevelta in se pridružilo Willkieju, toda prav dolgo niso ostali pri njem. Zdaj ga v čedalje večjem številu puščajo na cedilu.

Demokratski voditelji priznavajo, da Roosevelt ne bo imel take večine v vzhodnih in zapadnih državah kot jo je imel pri zadnjih volitvah, neozairaje se na to, bo pa v njih dobil potrebno število elektoralnih glasov.

Z ozirom na vse to, se lahko reče, da bo Roosevelt zmagal, čeprav ne s tako večino kot je zmagal leta 1936.

Včeraj zvečer je govoril predsednik v Philadelphiji, prihodnji teden bo pa govoril v New Yorku, v Wahingtonu in v Clevelandu.

Willkie je včeraj tudi govoril v New Yorku, na Rooseveltove trdive bo pa šele drugi teden odgovoril.

Bivši predsednik Hoover bo jutri večer govoril v Columbus, Ohio. To bo njegov prvi govor za Willkieja.

Jugoslovanski parnik v New Yorku

V torek je dospel v newyorško pristanišče prvi jugoslovanski potniški parnik "Lovčen", ki je pripeljal 114 potnikov iz Pireja na Grškem in iz Lizbone na Portugalskem.

Parniku, ki ima 2390 ton, poveljuje 30 let stari kapitan Ivo Marinović.

Parnik Lovčen je bil prej pod imenom Rosalind v službi Furness Red Star parobrodne črte, čije parniki so vozili med New Yorkom in Halifaxom. Pred štirimi leti pa je parnik kupila Zetska Plovidba parobrodna družba.

Parnik je zasidran na pomolu št. 5 blizu Fulton St. v Brooklynu.

Delavske vesti:

Foreman aretiran

V soboto je bil aretiran Ch. H. Kessler, forman Lewiton Manufacturing Company, pri kateri je že dalj časa stavka. Obtožen je, da je nevarno obstrelil stavkarja Raymonda Kireknerja, ker je vrgel kamen skozi okno njegovega stanovanja v Richmond Hill. — Kessler se bo moral zagovarjati zaradi napada, Kirekner, ki je v bolnišnici, pa zaradi nedostojnega obnašanja.

Za slogo med delavstvom

Delavski odvetnik Louis Waldman je predlagal, naj Ameriška delavska federacija in CIO predložita svoje zadeve nestrankarski komisiji, katero bi imenoval predsednik Roosevelt. Komisija naj bi izgladila nasprotja med delavskima organizacijama, nakar naj bi bilo ustanovljeno prepotrebno enotno delavsko gibanje.

WPA mora ostati nepolitična

Poslujoči komisar Howard O. Huned je pozval WPA delavce, naj bodo oprezni tekom predsedniške kampanje. Zaradi političnega prepričanja jih ne sme nihče strahovati, pa tudi oni ne smejo iskati naklonjenosti svojih predpostavljenih s tem, da bi proti svojemu prepričanju volili njihove kandidate.

Karol in Magda aretirana

Kot pravi poročilo iz Sevilje na Španskem, sta bila aretirana bivši rumunski kralj Karol in njegova žena Magda Lupescu. Ž njima pa je pod policijsko stražo v nekem hotelu bivši minister kraljeve palače Ernest Urdareanu. Karolu bo sicer mogoče dovoljeno ostati na Španskem. Magda Lupescu in Urdareanu pa bosta deportirana na Rumunsko, kjer jih hoče zaradi njunih zločinov soditi sodišče Železne garde.

PRVA DVOJČKA V ZRAČNI SILI

N. P. (levo) in A. J. Tucker iz Rolla, Mo., sta dvojčka in sta bila oba odličnjaka na vi soki šoli za rudnike in kovine, sedaj pa sa poročnika v U. S. Air Corps Reserve v Randolph Field, Texas.

"GLAS NARODA"
(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by Slovenic Publishing Company, (A Corporation). Frank Sakser, President; J. Lupsha, Sec. — Place of business of the corporation and addresses of above officers: 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.

47th Year

"Glas Naroda" is issued every day except Saturdays, Sundays and Holidays.
Subscription Yearly $6.—. Advertisement on Agreement.

Za celo leto velja list za Ameriko in Kanado $6.—; za pol leta $3.—; za četrt leta $1.50. — Za New York za celo leto $7.—; za pol leta $3.50. Za inozemstvo za celo leto $7.—; za pol leta $3.50.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvzemši sobot, nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA," 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
Telephone: CHelsea 3—1242

POMAGAJTE nam IZBOLJŠATI LIST s tem, da imate vedno VNAPREJ plačano naročnino. Časopis mora odgovarjati potrebi časa. Vsak cent prihranjen pri terjatvi, je namenjen za IZBOLJŠANJE LISTA.

IZJALOVLJEN NAČRT

Po dolgotrajnih pripravah, brezplodnih poskusih, grožnjah in napovedih se je Hitlerjev napad na Anglijo izjalovil.

Nemci seveda ne bodo tega priznali, ampak se na vse mogoče načine izgovarjajo. Izgovore jim preskrbuje nemško propagandno ministrstvo.

Zdaj naprimer zatrjujejo, da Hitler sploh ni imel namena napasti Anglije.

Ob francoski obali je koncentriral vojaštvo, ladje in motorne čolne. Angleško obal ostreljuje s težkimi topovi, nemški letalci mečejo na London bombe — vse to pa baje nima drugega namena kot Anglijo terorizirati, ustrahovati ter zlomiti njeno odporno moč.

Nemško časopisje je seveda dosledno pisalo o preteči invaziji in zlomu Anglije. Tudi to pisanje je bilo povsem po naročilu nemškega propagandnega urada.

Nobenega dvoma pa ni, da je Hitler zares nameraval zavzeti Anglijo, pa so mu razne okolščine temeljito prekrižale načrt.

V Angliji so bili odrejene izborne obrambne odredbe, in angleški narod je pokazal silno odporno moč.

Z vsem tem nista Hitler in Ribbentrop računala. Prepričana sta bila, da se bodo Angleži ustrašili prvih letal, ki se bodo pojavila nad Anglijo ter odvrgla svoje zaloge. Toda Angleži so ostali čudovito hladnokrvni. Zdaj trajajo napadi na London že skoro petdeset dni. Kakšen dan so bili trije ali štirje. London je precej poškodovan, toda vlada se še ni preselila iz njega in kot vse kaže, se tudi ne bo.

Angleži se pa samo ne branijo, pač pa tudi napadajo. Sleherni napad na London je Nemcem sproti vrnjen z napadom na Berlin in druga važna nemška industrijalna mesta, železniška križišča, muncijske tovarne itd.

Mesta v katerih je zbiral Hitler ekspedicijsko armado, da jo pošlje na angleško obal, so povsem uničena. To so francoski, belgijski in holandski kraji. Ekspedicijska armada se je morala umakniti v notranjost.

Hitlerjev načrt je bil jasen: Nad Anglijo je treba poslati veliko množino letal, ki naj skušajo uničiti čimveč važnih zgradb. Po dveh ali treh takih napadih bo zrušen duševni odpor angleškega naroda in oboroženi odpor angleške armade. V viharni noči, naj bi se zapodilo proti angleški obali par tisoč motornih čolnov z vojaki, katerim bi sledile večje ladje s tanki in topovi. Vse to naj bi se zgodilo tako hitro in nepričakovano, da bi se Angleži niti dobro ne zavedli, ko bi bilo že nekaj važnih točk ob angleški obali v nemških rokah. Po tistem bi bila naloga razmeroma lahka.

Na ta način sta bili pregaženi Holandska in Belgija, po tem receptu je bila zrušena Francija.

Hitler je bil uverjen, da bo Anglija hitro na kolenih, kajti slepo se je zanesel na nepremagljivost nemške armade na takratno številčno premoč nemških letal ter je slepo verjel vnanjemu ministru Ribbentropu, ko je prepričeval o šibkih angleških vojaških pripravah in o malodušnosti angleškega naroda.

Hitler je verjel, danes pa žanje sadove svoje lahkovernosti.

Hitler mora pripisati svoj neuspeh dušeslovni zagonetki, dočim je omogočila Angliji uspeh zavest, da mora uničiti vire nemškega vojnega gospodarstva.

V uradnih poročilih o obstreljevanju nemških krajev je večkrat omenjeno ime Hamm. To mesto leži ob reki Lippe na Vestfalskem ter je imelo pred vojno nad petdeset tisoč prebivalcev, ki so se pa morali izseliti, in v mesto so danes skoro izključno le železničarji in železniški uradniki. Kajti Hamm ni le najvažnejše železniško križišče v zapadnem delu Nemčije, pač pa eno najvažnejših nemških mest. Železniška postaja je štiri milje dolga in miljo široka. Kakšen dan vozi mimo Hamma do desettisoč železniških voz.

Posledice vsake bombe, ki je razdejala železniško progo v Hammu, je bilo čutiti na razdlajo več sto milj. Dovoz v vsa mesta ob Rokavskem prelivu je bilo vsled ene same bombe prizadet.

Navzlic silnim pripravam Hitlerju ni uspel napad na Anglijo. Tega dejstva ne bo mogla zatreti niti pretkana nemška propaganda.

Čimbolj se bližamo zimi, tem jasneje postaja, da je Anglija izvojevala eno največjih zmag v vsej svoji zgodovini.

Iz slovenskih naselbin

VELIKA "SLOVANOVA" PRIREDITEV V BROOKLYNU, N. Y.

Kot ste že čitali v tem listu, priredi slov. pevsko društvo "Slovan" svojevrstno veliko prireditev, takozvano "Martinovanje" in sicer v nedeljo dne 17. novembra 1940 v dvorani Slov. Nar. Doma na 253 Irving Ave., Brooklyn, N. Y. Začetek ob 3. uri popoldne Vstopnina 35 centov za osebo. Otroci v spremstvu staršev so prosti vstopnine. Za to prireditev ima "Slovan" pripravljen sledeči program:

1. "Slovan" poje: "Vasovalec," in "Potrkali na okno."
2. Kuplet: "Sem fant vesel in zdrav in mlad." poje Mr. J. Potušek, starosta newyorških pevcev.
3. "Slovan" poje: "Lucipetar Ban," in "Moj dom."
4. Film: Slovanov piknik in slike iz Domžal.
5. "Čevljar in krojač" duet.
6. "Martinovanje" s petjem zbora in nastopom sv. Martina.

Po programu bo prosta zabava. Za ples po programu bo preskrbljeno z izvrstno godbo, katero preskrbi uprava SND, istotako preskrbi kar se tiče glede najokusnejših raznih jestvin, katere bo pripravil prav po našem "starokrajskem" načinu naš znani rojak Mr. L. Rupnik Sr. Seveda bo tudi vestransko preskrbljeno tudi kar se tiče izborne kapljice raznega kalibra za poplakniti vse te dobrote.

Dragi rojaki in rojakinje v Greater New Yorku in okolici, na tem mestu vas vse skupaj v imenu slov. pevskega društva "Slovan" prav iskreno vabim, da se te prireditve udeležite v obilnem številu, ter s svojo navzočnostjo pripomorete do boljšega uspeha..

S sobratskim pozdravom,

Anthony Svet, tajnik.

ZABAVA PROGRESIVNIH SLOVENK

Čas hitro beži, pred nami je nastopila hladna jesen, prišel je čas zabav in veselic in tako smo tudi Progresivne Slovenke sklenile, da priredimo veliko plesno veselico dne 26. oktobra v dvorani društva sv. Alojzija v Connemaugh, Pa.

Vljudno ste vabljeni na to veselico vsi Slovenci in sploh vsi od blizu in daleč. Na razpolago bomo imeli izvrstne kranjske klobase,, katere so prav po okusu narejene. Kdor se bo te naše veselice udeležil, mu ne bo žal.

Kakor po navadi, je naša veselica obilno obiskana in želimo, da bi bila tudi 26. oktobra. Igrali pa bodo muzikantje iz Greensburga, Pa., orkester bratov La Vella iz radijske postaje WHJB. Torej ne pozabite dne 26. oktobra!

Naj še to omenim, ker sem ravno gori zapisala, da je čas za veselice in partije, je Mr. Barentičič povabil vse Park Hill, Pa., na party. Možje, žene, fante in dekleta, naj se udeležimo party, za kar bo vse on plačal in tako smo se tudi odzvali in šli k Mrs. Jerneječič, kjer je bila veselica in vsega je bilo dovolj, jedil in pijače. Vsa čast in hvala Mr. Barentičiču.

Mary Cuk,
Park Hill, Pa.

GOSPODINJSKI KLUB V CLIFF MINE, PA.

Prosim par vrstic prostora v listu "Glas Naroda."

Novic ne bom pisala, te pustim Mr. L., on zna lepše in boljše kot jaz. Ko smo hodili še v šolo, nas je učitelj zmerjal z osli, tepci itd. Imel je prav; koliko smo se učili, a je ostalo vse tam v knjigah, v glavi pa bore malo. Kar se tiče slovnice, je moja še vsa tam. Zato pa nerada kaj pišem. Pa vendar bi nekaj rada.

Članice Gospodinjskega kluba v Cliff Mine, Pa., smo sklenile prirediti veselico dne 26. oktobra v Slov. Nar. Domu na Imperial, Pa. Ker to leto še nismo imele nobene prireditve in bo ta prva in zadnja, zato vabimo vse prijatelje in znance in članice sosednjih klubov, vsi ste dobrodošli. Da ne boste trpeli žeje in lakote, bomo že skrbele. Pozabili bomo v veseli družbi vsaj par ur, križe in težave, ki tarejo več ali manj slehernega. Torej na svidenje dne 26. oktobra v Slov. domu na Imperial.

V "Glas Naroda" sem čitala, da v soboto list ne bo izhajal. Pogrešali ga bomo. Čitatelji in prijatelji lista, pomagajmo mu, da mu damo, kar mu gre, pa ga bomo morda kmalu videli spet vsako soboto med nami.

Pozdrav čitateljem lista.

Marija Leban.

PESMARICA
"Glasbene Matice"
Uredil dr. Josip Čerin
Stane samo $2.—
To je najboljša zbirka slovenskih pesmi za moški zbor. Pesmarica vsebuje 103 pesmi. — Dobite jo v Knjigarni Slovenic Publishing Co., 216 W. 18th Street, New York, N. Y.

PONOVNO NAZNANJILO.

Kot sem že pred par tedni poročal v tem listu, se vrši prihodnjo soboto dne 26. oktobra ob 8. uri zvečer v prostorih "Jadranske straže" na 559 W. 42nd Street, Nem York, N. Y. prva zelo važna seja za letošnjo veliko prireditev v proslavo 22. obletnice narodnega ujedinjenja kraljevine Jugoslavije.

Pridite zastopniki vseh naših slovenskih lokalnih kulturnih in podpornih organizacij kakor tudi posamezniki, ki imate dobre ideje za to veliko važno prireditev, na to zgoraj označeno sejo, ker kolikor več društev bo na tej slavnosti zastopanih, tem boljši bo uspeh za nas vse skupaj. Se razume, da čisti dobiček te velike prireditve bo razdeljen sorazmerno med vsa sodelujoča društva. Na to prihod. sejo prinesite zne sek $5.00 kot aro. kateri bo vam vrnjen takoj na prvi seji po proslavi skupno s sorazmernim deležem čistega dobička.

Kličem vam vsem skupaj na svidenje prihodnjo soboto ob 8. uri zvečer na 559 West 42nd Street, New York, N. Y.

S sobratskim pozdravom,

Anthony Svet.

SRBSKA ZABAVA.

Kolo Srptskih Sestara priredi v nedeljo 3. novembra 1940 v proslavo 10-letnice društva veliko zabavo v London Terrace, 405 West 23rd St., New York, N. Y.

Na tej zabavi bo med drugimi tudi nastopil sloviti hrvatski baritonist na dunajski operi, Mr. Piero Pierotich.

Za ples bo igral tamburaški zbor Banat. Začetek ob 2. uri popoldne. Vstopnina 60 centov.

KUPČIJA Z ŽENO.

Človeku se zdi kar neverjetno, da bi danes še kdo utegnil v Evropi kupovati in prodajati ženo. Na žalost se taki primeri še vedno dogajajo, kakor kaže naslednje poročilo:

Bolgarski kmet Ženko Kuranov je pred nedavnim z nekim sosedem zamenjal svojo mlado, lepo ženo Vero za dobro kravo mlekarico. Sosed pa se je nato skesal, ker se lepa Vera kot gospodinja ni obnesla, in zahteval od Kuranova, naj mu vrne kravo, svojo ženo pa vzame nazaj. Ker Kuranov na to ni hotel pristati, ga je šel sosed tožit. Pred sodnikom je Kuranov dokazoval, da je njegova žena sicer lena, vendar pa zelo lepa, krava pa da sicer daje dosti mleka, vendar pa je trmasta in muhasta, torej se vse te napake nekako izravnajo. Sodnik je te razloge in utemeljitve zavrgel, obema kmetoma predočil njuno nemoralno ravnanje ter ju obsodil, hkrati pa dal zapleniti kravo. Kaj se je zgodilo z ženo, o tem poročilo molči. .

IŠČEM
brata MATIJO in TONETA BOHAJAMEC, in KATINO, omoženo TOMŠIČ, doma iz Zvečega. Prosim, da se oglasijo bratu: Jakobu Bohajamec, c. of Frank Oberstar, Trenary, Michigan. (3x)

BOLEČINE V KITAH NAGLO ODSTRANJENE
Nikar po nepotrebnem ne prenašajte bolečin v kitah. Na tisoče ljudi je bilo nepričakovano rešenih revmatičnih bolečin, bolečin v kitah in zgibih s priprostim drgnjenjem s Pain-Expeller-jem. To nenavadno zdravilo naglo pomaga. Do sedaj je že bilo prodanih nad 17 miljonov steklenic. Kupite Pain-Expeller. Zahtevajte Pain-Expeller s sidrom na steklenici.
SLOVENIAN 124

Peter Zgaga

PISMO

Nedavno je dobilo uredništvo iz Pennsylvanije dopis, ki ga z nekaterimi slovničnimi popravki na tem mestu objavljam:

Cenjeni: — Na Glas Naroda sem naročen že od leta 1910 in ne morem reči, da sem se vedno strinjal ž njim. Večkrat je menjal svojo smer in je bil posebno z ozirom na iz starega kraja v Ameriko zanešeno politiko preveč vihrav. No, pa tako vihravost sem opažal tudi v listih, ki sem jih od časa do časa dobival iz stare domovine. Stari časi, stari ljudje, novi časi, novi ljudje.

Zadnja leta se je pa Glas Naroda presenetljivo umiril. Opustil je vse osebne napade (s čemer se drugi slovenski listi v Ameriki ne morejo postavljati ter so v tem pogledu za Glasom Naroda še milje daleč.)

Vaš list pusti vsakemu rojaku versko in politično prepričanje ter posveča svoj prostor edinole stvarem in zadevam, ki morajo res zanimati ameriškega Slovenca.

Na štirih straneh je za povprečnega delavca dovolj čtiva. Kratke zgodbe in roman na zadnji strani prepuščamo ženskam. Sodeč po njihovem govorjenju, jim je z lepimi romani in povestmi zelo ustreženo.

Kratke zanimivosti so dobro izbrane. To so res zanimivosti, ki morajo zanimati starega in mladega, moškega in žensko.

Rad pogledam tudi novice iz stare domovine. Ne da bi mi kaj posebno novega razodele, toda včasi naletim v njih na ime starega znanca ali prijatelja, ki ga je tek časa že zdavnaj izbrisal iz mojega spomina. Ob taki priložnosti čutim v srcu nekaj tako domačega, da z besedo izraziti ne morem.

In posebnosti iz drugih jugoslovanskih krajev, posebnosti, ki jih ni nikjer drugod na svetu.

Pri nas kupujejo otroci vsako nedeljo velik angleški tednik, ki ima pestro slikano prilogo. — Tukaj je pa nekaj iz Jugoslavije! — me opozore. Pogledam in se prepričam, da sem tisto stvar že pred meseci bral v Glasu Naroda.

Četrtkova številka je zaradi dopisov in slovenskih novic sama vredna letne naročnine.

Ne bom rekel, tudi drugi slovenski listi imajo dopise (nekatera glasila naprimer jih imajo toliko, da ne vedo, kam ž njimi) toda v dopisih Glasa Naroda ni tistega že tisoč in tisočkrat preoranega društvega polja ter dolgoveznih vabil na mesečne, četrtletne, polletne in letne seje. To res spada izključno le v glasila, ne pa v list kakršen je Glas Naroda.

In prva stran mi ugaja, ker ni na nji takoimenovanih "senzacijonalnih" poročil: ubojev, umorov, ločitev zakona in drugih takih bolezni, na katerih boleha sodobna človeška družba.

Kdor prebere prvo stran, je sproti precej točno poučen o svetovnem političnem položaju, s posebnim ozirom na Ameriko in na našo ožjo domovino Jugoslavijo. Kajti navzlic letom, ki so minila izza našega slovesa od stare domovine, nas še vedno živo zanima, kako vadljajo in kako bodo izvadljali za naše kraje.

Nekaj posebnega—in v tem dajem Glasu Naroda med vsemi drugimi slovenskimi listi v Ameriki prvenstvo—so pa delavske novice.

Marsikateri dan jih je v Glasu Naroda toliko ali pa še več kot ni ves teden v vseh drugih slovenskih listih.

Izvzemši angleška unijska glasila, ki so pa večjidel mesečniki, — ni v nobenem angleškem lokalnem listu v Pennsylvaniji toliko splošnih delavskih novic kot jih je v Vašem listu.

To se mi je zdelo potrebno povedati, in se mi zdi, da nisem niti ene stvari pretiral ali ponepotrebnem pohvalil.

Glas Naroda je po Pennsylvaniji in menda tudi po drugih krajih močno razširjen, pa še bolj bi moral biti.

Primerjajtae ga z drugimi listi, potem pa izrecite svojo sodbo. Trdno sem prepričan, da bo Vaša sodba povsem soglašala z mojo.

Omenil sem, da je po Pennsylvaniji precej razširjen. Pa to ni dovolj: v vsaki slovenski hiši bi moral biti. Gospodar in gospodinja bosta dobila v njem dovolj poučnega čtiva in jim bo že po nekaj dneh postal prijatelj, ki bi ga ne mogla zlepa pogrešati.

Pozdrav!

Premogar.

Political Political Political

"Ščitil bom pravice delavcev"

9,000,000 brezposelnih mora zopet dobiti delo.

Miljonom in miljonom zaposlenim delavcem mora biti zagotovljena priložnost, pravica za napredovanje, in predpravica, da vživa vsako dosego, ki si jo je pridobil.

Wendell Willkie pravi: "Ščitil bom pravice delavcev."

Pravi: "Dnevi za prepire in prelivanje krvi so minili. Obnova prosperitete more biti dosežena s kolektivnimi pogajanji in inteligentnim razmotrivanjem o vseh medsebojnh problemih pri mizi.

"Delavski voditelji vedo, da je jasno, da mora delavstvo, ako hoče zmagati, imeti dobro voljo javnosti," je rekel.

Willkie praktično razumeva kapital in delo. V družbi, pri kateri je odstopil, da kandidira za predsednika, imata A. F. of L. in C.I.O. trideset kontraktov.

V Willkiejevi administraciji ne bo toretikov, ne komunistov. Samo Amerikanci, ki bodo delali za industrijsko slogo in narodno prosperiteto.

5. NOV. GLASUJTE ZA WILLKIE
BRUCE BARTON za Senatorja
MARY DONLON in MESSMORE KENDALL
za Congressmen-at-Large

Dopisov brez podpisa in osebnosti ne priobčujemo. Dopisi za četrtkovo številko naj bodo v našem uradu najkasneje v sredo zjutraj.

Vesti iz slovenskih naselbin

Dopisi so nam vedno dobrodošli, ker zanimajo vse naše čitatelje in se ž njimi naši rojaki takorekoč med seboj pogovarjajo.

PRIREDITEV PRETEKLO SOBOTO

Z veseljem sem preteklo soboto opazoval vesele in zadovoljne obraze članic SŽZ. št. 84 v New Yorku, in sicer ob priliki njih prve sezonske prireditve, ki se je vršila v Frank Arneževih prostorih v Brooklynu.

No, zakaj bi pa tudi ne bile vesele, saj je bila dvorana, že ob 9. uri zvečer, ko sem jaz vstopil, polna do zadnjega kotička. Ako se ne bi prijatelji stisnili, in žrtvovali udobnih prostorov, ki se bila morala s prijateljem Hudetom usesti na harmonike, katere sta igralca položila poleg sebe za kratek oddih. Videl sem takoj, da simpatične članice tega društva niso samo obdržale svojih starih prijateljev, pač pa, da so si pridobile veliko novih.

Velika posebnost je bila tako imenovani "Kravatni ples". Take zabave in veselja polne igre še nisem doživel. Zato častitam tisti članici, v čije glavi se je porodila ta nad vse dobra ideja. Zdi se mi, da bi ne bilo napačno, ako bi jo ob priliki ponovile.

Do nekake napetosti je prišlo med občinstvom, ko je nekaj "Slovanovih" fantov, prijateljev društva SŽZ. št. 84 prostovoljno stopilo skupaj pod vodstvom Mr. I. Hudeta in so zapeli dve pesmi.

Iz obrazov pevcev, kakor tudi iz obraza pevovodje sem bral, da si ne moremo misliti "Slovana" brez Hudeta, in pa ne Hudeta brez "Slovana."

Ob zvokih slovenske pesmi sem postal nekako melanholičen, skoraj bi si želel biti v grobu s željo, da me melodija slovenske pesmi spremlja v večnost.

Na poti proti "bari" se srečava s prijateljico Heleno, gospo F. Giovanelli, ki je bila celi čas zaposlena s pobiranjem pristojbine, in ki je iz zadnje ga kotička opazovala razpoloženje občinstva, ter me nagovori: "No, kako se ti pa kaj vidi, ali ni "orajt"? in tako naprej. Zato ti Helen odgovorim na tem mestu, kaki vtis je na mene napravila prireditev. Zmožen sem udariti jeklo ob jeklo, da se iz pod udarca bliskajo iskre, da bi pa mogel opisati veliki moralni uspeh vaše prireditve, pa moje zmožnosti ne segajo tako visoko.

Zdi se mi, da ne bo več kakor spodobno, da častitam Mrs. I. L. Zakrajšek, kot predsednici, kakor tudi celemu odboru in pa ostalim članicam, da držijo društvo v tako dobrem ugledu, in na tako visoki moralni stopnji.

Tudi občinstvo je lahko ponosno, kar so s tako velikim posetom dokazali, da se vedno bolj zavedajo potrebe biti in se veseliti med svojimi.

Upam, da mi Mrs. Ručigaj in Mrs. T. Kovač ne bosta zamerili, ako se jima na tem mestu kot izvrstnima plesalkama zahvalim za par "valčnih" obratov, saj to je za mene najbolj uspešno pomlajevalno sredstvo na stara leta.

Hvala tudi Mr. L. Zakrajšku, Mr. M. Pirnatu in bratom Giovanelli za prijetno družbo, in pa ostalim za prijazne obraze.

Upam, da se zopet vsi zdravi in v najboljšem razpoloženju snidemo na "Slovanovem" Martinovanju. Da bo polna mera duševnega užitka, nam brez dvoma jamčijo "Slovanovi" fantje, pod vodstvom predsednika Mr. Mike Pirnata. Za druge telesne potrebe se bomo pa obrnili na Mr. L. Ruppika.

Naj še tudi omenim, da priredi "Domovina" 3. novembra v Slov. Domu igro "Turški križ.

Torej na svidenje na igri 3. novembra in na 'Slovanovem' Martinovanju v nedeljo dne 17. novembra v Slov. Nar. Domu v Brooklynu.

F. R. V.

VABILO

na

PLES

V COMMUNITY HALL

v James City, Penna.

2. NOVEMBRA zvečer

Igral bo JOE KORAČIN, ki igra po radio vsako sredo na postaji WHJB, Greensburg.

Toraj ne pozabite v soboto, 2. novembra. — Vabljeni ste vsi rojaki in rojakinje od blizu in daleč. — Odbor.

SREBRNA POROKA V COOPERSTOWN, N.Y.

Po navadi dopisniki iz naših naselbin poročajo, kako delajo po raznih industrijah, ali tu pri nas v okolici Cooperstowna smo samri farmerji in se največ bavimo z mlekarstvom. Tu pa tam tudi najdeš katerega, ki misli, da je lažje cent napraviti s kokošmi. No, pa naj bo več eden take ali take misli za krave, ali za kokoši, to vam povem, da so vsi napredni in dobri gospodarji. In kadar si koga izberejo, da ga bodo iznenadili, in prav pošteno presenetili, tedaj ne najdeš bolj složnih, kot so naši farmerji in kar farmerji ne zmorejo, jim pa še iz Little Fallsa pripomorejo.

Tako sva jaz in moja žena celi dan v soboto 28. septembra krompir kopala in ne da bi se enkrat kaj zmenila o kakšni poroki. Zvečer pa najini otroci pravijo, da gredo v gledališče, in eden je šel na sejo. Mi dva pa sva sama ostala doma.

Moja žena pravi: "Sedaj bo že 9. ura in je čas za spat." In ravno se dobro vležem, pa moja žena začne kričati: "Jaka, Jaka, nekaj se je pripetilo! Slišiš, kako zunaj tuli?"

Skočim pokonci in pogledam in glej, kakšen prizor, da ga še nisem videl. Toliko kar; vse je bilo razsvetljeno in vse je tulilo. Vprašam mojo ženo, kaj misli, kaj je vse to. In še dobro ne izpregovorim ,pa kar stopijo v hišo v godbo na čelu najine hčere in sinovi in zetje in prijatelji in vse kriči: "Surprise!" In nama roke podajajo in nama voščijo: "Ker sta doživela 25 let, da bi še drugih 25!"

Midva sva kar obstala in nama ni drugega preostalo, kakor podati se. Pridne ženice prinesejo noter potice, kokoši, šunke in raznega peciva in še veliko rož, da je res izgledalo, kot da je ženitovanje. Moški pa pijače, da je bilo vsega veliko. Na to pa zagledam iz Little Falls prijatelje in sorodnike in ena je oblečena v pristni škofski obleki, druge pa ministrante s kadilnico in žegnano vodo in Mrs. Masle pravi: "Sedaj bode najprvo poroka in potem šele zabava."

Vsi so bili v svatovskih oblačilih, samo midva ne. Treba se je bilo preobleči. Ko stopiva v sobo, je bilo že vse pripravljeno. Mrs. J. Osredkar podeli moji ženi šopek cvetlic in nama še pripne na prsa vsakemu en šopek, potem se začne poroka.

Seveda sva si še obljubila nadaljno zvestobo. Navzoča sta bila tudi najina prejšnja družica in tovariš in tako je bilo zabave do zgodnjega jutra.

Mr. Albin Bradly nam je s svojo harmoniko kratek čas delal, da je bilo vse veselo. To so prišli naši prijatelji farmerji in iz Little Falls in hčere iz Richfield Springs in Syracuse.

Na tem mestu se vam jaz in moja žena lepo zahvalimo za vso vašo naklonjenost in trud, ker ste za nas toliko napravili in se vam posebno lepo zahvaliva za darila, ki ste nama jih prinesli. Zahvaliva se tudi najinim hčeram in sinovom. Zahvaljujeva se prav posebno sledečim:

Mrs. Frances Bradly, Mr. in Mrs. A. Krisch, Mr. in Mrs. M. Omerzu, Mr in Mrs. J. Križ, Mr. in Mrs. L. Keržič, Mr. in Mrs. J. Terček, Mr. in Mrs. J. Stucin, Mr. in Mrs. F. Knap, Mr. in Mrs. J. Mklovžina, Mr. in Mrs. F. Korošec, Mr. M. Ruparshek, Mr. in Mrs. A. Mlinar, Mr. in Mrs. J. Oblak, Mr. in Mrs. F. Oblak, Mr. in Mrs. Joe Selak, Mr. in Mrs. F. Grashic, Mr. in Mrs. A. Osredkar in sin, Mrs. J. Istinčič, Mrs. P. Istinčič, Mrs. J. Furlan, Mrs. R. Mivšek, Mrs. K. Prestopnik, Mr. in Mrs. F. Petkovšek, Mr. in Mrs. F. Masle, Mr. in Mrs. J. Cankar, Mr. in Mrs. Jeršinski, Mrs. J. Gerdina, Mr. in Mrs. A. Mlinar, Mrs. J. B. McGuire in Mr. Frank Stevens.

Vsem se še enkrat prav lepo zahvaliva. Vsem farmerjem in prijateljem in gospodu in njegovim ministrantom in najinim otrokom. Ako sem katerega izpustil, da ga nisem omenil, naj mi ne zameri, ker nas je bilo čez 75 ljudi. Vsem še enkrat lepa hvala in vam želim ob priliki povrniti.

Jakob in Mary Ruparshek.

DRŽAVA NEW YORK PRAVI:
IZGLEDAJTE LEPŠE, POČUTITE SE BOLJŠE, PIJTE SVEŽE MLEKO
CENENA HRANA

KRATKE NOVICE IZ WESTMORELAND IN FAYETTE OKRAJEV.

Cenjeno uredništvo "Glasa Naroda": — Najprvo prosim za oproščenje, ker sem se zakasnil z naročnino za list. Zato vam sedaj pošljem $2.00 na list, pozneje pa želim naročnino za celo leto obnoviti, nakar bom brez skrbi za dolgo časa.

Kar se tiče novic od tukaj iz naše Pennsylvanije, so te, da je v soboto, to je 19. oktobra tako sneg padal, da smo mogli proti večeru par krat naše "lize" ustaviti, da smo sneg odgreblji iz sprednih oken, da smo z našo vožnjo mogli nadaljevati, ko smo se vračali z dela domov.

Pa tudi dela se sedaj boljše v Fayette in Westmoreland okrajih. Skoro vsi premogovniki delajo s polno paro noč in dan, posebno tisti, kjer se koks dela. Naj zadostuje za danes, prihodnjič vam želim nekaj zabavnega in več napisati. Pozdrav vsem čitateljem tega lista. Pa tudi Petru Zgagi pošljemo z ženo en žakelj pozdravov zato, ker jih vedno dobro pogrunta v svoji koloni.

Andrej Godec, Everson, Pa.

ŽENSKA ČEZ ŠTIRIDESET

Povprečna ženska, katera se približuje srednji življenski dobi, se nobene stvari tako zelo ne boji, kot takozvane življenske izpremembe. Bojazen je čisto nepotrebna. Normalni ženski, ki je doprinesla svoj delež dela ter je okusila odgovornosti in izkušnje življenja, se ni treba tega bati, če se zna inteligentno poslužiti prilike modernega zdravniškega znanja.

Natančno se mora pretresti vprašanje, kaj pravzaprav narava naredi ženski s to izpremembo. Priprosto povedano, oprosti jo dolžnosti roditi otroke ne čez noč, ampak polagoma, v dobi let, kar se razlikuje pri vsaki posameznici. Proces je zelo enostaven. Organi za proizvajanje zaroda začno polagoma omagovati in se sušiti, mesečne neprilike, postajajo neredne ter končno popolnoma izostancjo. S temi poglavitnimi znaki nastajajo žlezne izpremembe, ki so odgovorne za bolj ali manj hudo vročico, potenje ter včasih tudi nemirno utripanje srca.

To je torej ista izpremenba življenja — v času vraž in pred časom zdravniške vede — najbolj strah povzročujoča pojava v ženskem življenju. Ali je to v resnici kaj strahotnega? Nikakor ne, narava ti samo pove, "do sedaj si živela za zarod, sedaj boš živela in vživala za sebe."

Nekaj nasvetov, ki niso težko izvedljivi, se lahko navede. Predvsem naj se ženska v tej dobi varuje prevelikih telesnih in duševnih naporov; to je razburljivosti, utrujenosti, premalo spanja, in premalo telesnega gibanja. Priprosto, resno življenje je posebno priporočljivo ob tem času. Ako se pojavijo izvanredne težkoče, zaupaj se svojemu zdravniku. Malokedaj so potrebna zdravila ali celo operacija, toda odloži skrb za svoje zdravje na zdravnikova ramena in skoraj vedno ti bo njegova beseda olajšala ali celo pregnala tvojo nervoznost in bojazen.

Znajo se pojaviti gotove čustvene izpremembe, katerih se pa ni treba bati. Na primer ženska, ki ni nagnjena do joka, se v tej dobi ne more premagati, da se ne bi brez vsakega vzroka razjokala. Pa le naj se, to ji pomaga in odleže. Slabo razpoloženje, sitnost, da se smili sama sebi, ter da njene misli potujejo brez vsakega smisla, so drugi znaki njenega stanja.

Tega pa ni treba upoštevati preresno. Znači le, da se gotove žleze izpreminjajo v novo prilagoditev, kar povzroča živčni nemir. To je le začasno. Vsak inteligenten mož bo vedel kaj se godi v tem času z njegovo ženo in se po tem ravnal, ter skušal z lepim ravnanjem ženi te neprilike ublažiti. Žena se mora tudi zavedati svojega položaja, in se tem neprilikam smejati, ker ve, da so le začasne in da se bodo same ob sebi uredile, ko pride čas za to.

VABILO

na

MAŠKARADNO VESELICO

ki jo priredi

Pevško Društvo Prešeren

31. OKTOBRA, 1940

(Hal'oween Night)

V SLOVENSKEM DOMU,
Butler in 57 ulica,
PITTSBURGH, PA.

Igra znameniti
MARTIN
SERROV ORKESTER
iz Herminie, Pa.

NAJLEPŠA IN NAJŠALJIVEJŠA MASKA DOBI LEPO NAGRADO

Vstopninska nagrada bo Machine or Machinless Permanent Wave

* * *

Traja od Osme do "?" čezpolnočne ure.

VSTOPNINA 25c

IMATE ŽE TA PRIROČNI ATLAS?

V teh kritičnih časih je vsakemu čitatelju dnevnih vesti potrebna ta priročni ATLAS, ki ga pošljemo našim naročnikom po najnižji ceni. — Naročite ga še danes!

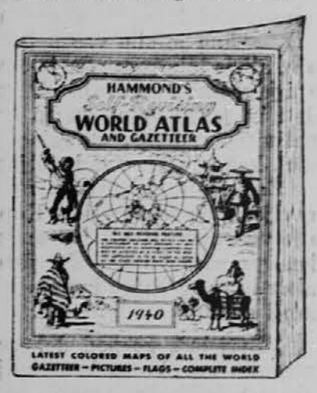

Velikost 9½ x 14¼ inčev

48 velikih strani;
32 barvanih zemljevidov tujih držav in 9 zemljevidov Zdr. držav in zastav vodilnih držav;
45 svetovnih slik popolnoma označenih;
Zanimivi svetovni dogodki.

Najnovejši zemljevid kaže celi svet in tudi:

RAZDELITEV POLJSKE MED NEMČIJO IN RUSIJO
ITALIJANSKO OSVOJITEV ALBANIJE
PRIKLJUČITEV ČEHOSLOVAŠKE K NEMČIJI
NOVA FINSKO-RUSKA MEJA

Cena 25 centov

Pošljite svoto v znamkah po 3 oz. po 2 centa.

Posebnost:

HAMMONDOV ZEMLJEVID, KI SAM SEBE POPRAVLJA

KUPON, ki ga dobite z atlasom in ko ga izpolnite in pošljete k izdajatelju zemljevida, Vam daje pravico, da dobite dodatne zemljevide z novimi mejami vojskujočih se držav, kakor bodo premenjene po sedanji vojni.

Naročite Atlas pri:

"GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

40-LETNO PREISKUŠNJO

IMA

JUGOSLOVANSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

ELY, MINNESOTA

KI IMA

22,000 članov in dva miljona

in pol dolarjev premoženja.

Organizacija je zanesljiva, nepristranska in zelo priporočljiva zavarovalnica. Zavarujte sebe in svoje otroke pri Jugoslovanski kat. jednoti, ki vam nudi poljubno zavarovanje proti bolezni, nesrečam in smrti

Ako je društvo JSKJ v vaši naselbini, vprašajte krajevnega tajnika za pojasnila, če ne, pišite na glavni urad, Ely, Minnesota.

Rojake prosimo, ko pošljajo za naročnino, da se poslužujejo — UNITED STATES oziroma CANADIAN POSTAL MONEY ORDER, ako je vam le priročno

SLOVENSKO SAMOSTOJNO BOLNIŠKO PODPORNO DRUŠTVO za Greater New York in okolico, ink.

Kdor izmed rojakov ali rojakinj še ni član tega društva naj vpraša svojega prijatelja ali prijateljico ali pa enega izmed odbornikov za natančna pojasnila. V nesreči se šele spozna, kaj pomeni biti član dobrega društva.

To društvo je sicer najmlajše, toda najmočnejše bodisi v premoženju ali članstvu. Društvo je v tem kratkem času svojega obstanka izplačalo že skoro 14 tisoč bolniške in nad šest tisoč smrtne podpore ter ima v blagajni skoro $17,000.00

ODBOR ZA LETO 1940

Predsednik: MIHAEL UREK, 82 Weirfield St., Brooklyn, N. Y.
Podpredsednik: ANTHONY KIRN, 1726 Madison St., Brooklyn, N. Y.
Tajnik: JOSEPH POGACHNIK, 580 Liberty Avenue, Williston Park, L. I.
Blagajnik: ANTHONY CVETKOVICH, 983 Seneca Avenue, Brooklyn, N. Y.
Zapisnikar: FRANK MEKINC, 1055 Greene Avenue, Brooklyn, N. Y.

Nadzorniki:
I. FRED VELEPEC, 7225 — 67th Place, Glendale, L. I.
II. VINKO ZALOKAR, 71-09 — 69th Street, Glendale, L. I.
III. JOHN MAČEK, 116-65 — 120th Street, Ozone Park, L. I.

Arhivar: JOSEPH POGACHNIK, 580 Liberty Ave., Williston Park, L. I.

Društvo zboruje vsako četrto soboto v svojih društvenih prostorih v American Slovenian Auditorium, 253 Irving Ave., Brooklyn, N. Y.

Obiščite Slovenske Prireditve! VAŠA NAVZOČNOST PRIPOMORE NE SAMO K FINANČNEMU, PAČ PA TUDI K DRUŽABNEMU USPEHU. DRUŠTVA POTREBUJEJO SODELOVANJA NE SAMO SVOJIH ČLANOV, TEMVEČ SPLOŠNE SLOVENSKE JAVNOSTI.

V METEŽU

—: Roman. — Spisala: MARIJA KMETOVA. :—

27

Take Melanija še ni bila videla Tine in kar do besede ni prišla in tudi Rižnarju je bilo čudno. Meta pa si je grizla ustnice in je premišljala, je-li to maska ali čista resnica. Andrej je bil spet pomirjen, radostno je pogledaval Tino in bi jo bil najrajši objel sredi promenade in še one tri poleg.

"Poldi," je mahoma vzkliknila Meta in vsi so se ozrli.

Poldi Bizjakova je prišla mimo v čudoviti, našopirjeni toaleti, vsa začudena je premerila družbo, potem je nalahno sklonila glavo in ni rekla besede in je šla mimo. .

"O," se je začudila Meta.

Stopila je za Poldi in jo privedla, a besede so bile tako lesene, da je Tino kar mrazilo, vendar ji ni pošla dobra volja in je dejala:

"Veste kaj, slavna gospoda; danes je petek — v nedeljo če vam je prav, vas vse povabim na izlet. Prav?"

"Tina, saj ne veš, če . . ." je hotel ugovarjati Andrej.

"Če jim je všeč? Pa seveda."

"Prav," je odvrnila Meta. "Pa kam?"

"V Koper bi šli," je dejala Tina. "Kajne?"

In vsi so bili zadovoljni in so določili uro odhoda, le Melanija je dejala, da ne bi utegnila, pa jo je zavrnila Tina:

"Ah, kaj, tvoj dom ti le ne bo odšel za en dan!"

"Včasih je dovolj trenutek za to," je odvrnila Melanija. Tina pa se je nasmehnila in dejala:

"Dom in tako dalje — saj veš — Melanija, jaz in dom. — Pa kaj, saj prideta — lepo bo."

Tudi Poldi je obljubila, da pride, pa je nenadoma prebledela in se zazrla v eno točko. Tini je šinila kri v lice. Gornik pa je že glasno pozdravljal:

"Gospod doktor, gospod doktor, stopite bliže!"

Pirc je svečano pozdravil vso družbo, že je hotel iti mimo, pa se je v sunku ustavil in dejal:

"Sami znanci, kakor vidim — in novoporočeni par, koliko sreče za en sam pogled!" Ironično se je nasmehnil. Poldi ni pogledal. Tini pa je segel v roke in ta je brž povzela.

"V nedeljo v Koper — greste?"

"Kar tako — v naglici — kako bi presodil?"

"Greste?" je spet hitela Tina, ne da bi sama vedela zakaj.

"Veja. In zdaj zbogom!"

Priklonil se je in odšel, da je Gornik še stekel za njim in mu povedal kraj in uro odhoda. Poldi je vztrepetala in je bila nenadoma nenaravno živahna. Meti pa je bila vsa komedij všeč, oprijela se je Tine in Poldi, Gornik pa se je pridružil Rižnarjevima in izprehajali so se še po pomolu, dokler se v mraku niso razšli.

— — —

V jutru je bilo morje vse belo kakor sneg in še bolj beli so bili galebi, ki so se vreščaje spreletavali nad širno planjavo vode in so se bratili s solnčnimi žarki. V ladjah so podrhtevali stroji kakor zajete zveri. Mestne hiše so bile vse težke v dremavici in so se skoraj ustrašile solnca.

Tina je bila vso noč v nemiru, venomer se je izpraševala, ali je bilo prav, da je povabila tudi Pirca in zdaj pa zdaj se ji je zasmilil Andrej. Ta pa se je z otroško radostjo veselil izleta in je bil vesel, da bo imela Tina lep dan. O Pircu ni imel niti najmanjše zle misli, še dobro mu je delo, da bo Pirc videl, kako je Tina zadovoljna v novem zakonu.

Že je bila vsa družba na pomolu pri ladji, ki je bila pripravljena, da se odpelje v Koper. Le Pirca ni bilo še in Poldi se je venomer ozirala in vendar ni hotela, da bi bil kdo opazil njeno pričakovanje. Tik pred odhodom je prišel počasi Pirc, kakor bi se slučajno izprehajal ob obrežju in je še prav pazno motril galebe.

"Brž, brž, gospod doktor!" mu je zaklicala Meta in ga potegnila za roko na krov ladje, kjer so drugi že stali in v nekakem prisiljenem veselju so se pozdravljali v brezpomembnih besedah in ladja se je jela obračati in je odplula od brega.

"Tako, zdaj pa kar v Ameriko," je dejal Pirc in pogledal Andreja.

"Ubogi Mlakar," je rekla Poldi in ošinila Tino z zasmehljivim pogledom.

Rižnar je kakor v zadregi zakašljal. Melanija je pogledala Tino izpod čela, Meta se je nasmehnila Pircu, Gorniku je bilo sitno, a Tina je odvrnila:

"Kakor je komu dano."

Vsem je bilo sitno, le Poldi se je smehljala in dodala:

"Na račun drugih."

"Daj, ne kvariva jutra, Poldi," je vzkliknila Tina "in ne vlačimo noči v dan! Zdaj pa, prosim, živimo v lepem jutru in bodimo veseli, gospoda."

"Izvrstno!" je dejala Meta, "tako je prav!"

Poldi se je ozrla vstran in je skomizgnila z rameni. Pirc pa bi se bil skoraj zasmejal na ves glas. Pristopil je k Melaniji, ki se je bila malo bolj daleč od drugih zazrla v morje, naslonil se je na ograjo in je dejal:

"Kako vam je v tej nečisti družbi, gospa?"

Melanija se je zdrznila, ga pogledala in vprašala:

"Kako — nečisti?"

"Tako — saj vidite današnja slavljenca sta izšla iz razporoke, Meta je ločena žena Bizjakova je ločena po notranjosti, jaz pa — saj veste, sem kakor hudobni duh v tej častiti družbi. Edino vi in vaš mož sta, kako bi dejal, sta po vseh formulah zakonski par na desno in levo in v sredo."

"Torej čistost v nečistoti — tudi nekaj," je odvrnila Melanija in se spet zazrla v morje, ki je lomilo solnčne žarke v vseh odtenkih najnežnejših barv.

"Gotovo — tudi nekaj," je povzel spet Pirc in dodal: "Če je namreč iz prepričanja."

"Seveda je, polovičarstva ne poznam — to je bolezen."

"Prav," je dejal Pirc. "Pa dovolite, da vam nekoliko potipam žilo; kaj vam ni nikdar žal tega?"

"Česa?" se je začudila Melanija.

"Te poštenosti, recimo, saj tako ji pravimo v življenju."

"Ne, Bog varuj, poštenosti mi ni žal."

(Nadaljevanje prihodnjič.)

Izgubljeni v metežu vojne

V vrtincu časa, ki premika državne meje in preoblikuje ljudi, v zmedi največjega poloma, kakršnega je kdajkoli doživela velesila na evropskem kontinentu, smo pozabili na siromake najdenčke, nedolžne žrtve sedanje vojne, ki so morali ostaviti svoje domove in se podati v begunstvo. Te sirote so otroci. .

V centralah za begunce vseh nezasedenih francoskih mest in vasi so razgrnjeni seznami nesrečnikov, imena otrok vseh starosti in stanov, deklic in dečkov, revnih in bogatih, staršev iz vseh tistih francoskih provinc, ki jih je vojna obiskala, pomendrala, raztrgala in ugonobila.

Tu je na primer 16-letna Madelaina, ki je nosila svojo jedva 3 mesece staro sestrico na rokah, ko se je izgubila nekje na poti med Metzom in Chalensom. Dekle je bilo nemo od prestanih groz. Povedala je, da je pogrešila mater na veliki državni cesti, ko se je začel sovražni napad izpod neprijaznega neba. Nadalje najdeš na nekem seznamu štiri brate iz departmenta Haute Marne; 14-letni Andre, 12-letni Michel, 7-letni Francois in 5-letni Lucien so sinovi istega očeta in matere. Vse, kar znajo povedati o svoji usodi je to, da so na begu izgubili roditelje. Bilo je v Chagnyju, kjer sta oče in mati stopila iz prenapolnjenega vlaka, da bi zajela malo vode. Vlak pa se je nenadoma začel pomikati, dalje odpeljal je sina ve, roditelja pa sta ostala kdo ve kje. Kmalu nato je vojna vihra zadivjala tudi v kraju, kjer so dečki poslednjič videli očeta in mater. Iskali so roditeljev z oglasi in po radiu — brez uspeha. Rdeči križ ne more dobiti nobene informacije, kjer sta ostala in ali sta še živa. A to sta samo dva primera od tisočih, ki kažeta, kako so otroci prišli ob svoje roditelje. Naravno, izmed otrok ni zaradi tega nihče ostal brez strehe in hrane, kajti povsod so se navzlic veliki nesreči, ki je zadela Francijo, našla usmiljena srca, ljudje, ki so se zavzeli za usodo otrok in jo skušajo ublažiti, da ne bodo nedolžni že v rani mladosti čutili strahotnih krivic tega sveta.

Plemeniti ljudje so v tem položaju pokazali mnogo razumevanja za sirotne begunce. Posebno v srednjem stanu so se našli mnogi, ki so se izjavili pripravljene, da posinovijo in pohčerijo najdenčke, ki so izgubili roditelje zaradi vojne. Nasproti oblasti pa so se morali obvezati, da bodo izročili otroke takoj, če bi se našli njih starši.

Le v redkih primerih je bilo mogoče otroke vrniti svojcem. V nekem kraju na jugu Orleansa so na primer našli pod kupom razbitih avtomobilov in pohištva dojenčka. Daleč na okrog ni bilo ne duha ne sluha o prebivalcih bližnjih hiš. Očividno so ljudje zbežali ponoči, ko so nemški letalci izvedli nepričakovan bombni napad. V tej zmešnjavi je neka mati izgubila svojega otročička in ga ni mogla več najti. Otroka je po vsej priliki našel neki avtomobilist in ga je vzel s seboj na pot., toda tudi on je moral ostaviti vozilo z otrokom ter reševati lastno življenje. Pustil je otroka v vozu. Našli so ga, a imena male deklice ne morejo dognati. Še danes ne vedo, kdo in odkod je, če je prišla na svet v Franciji, Belgiji, ali na Nizozemskem, v mestu ali na kmetih. .

V bolnišnici v Vichyju leži kakšen tucat takšnih najmlajših brodolomcev, ki so jih mimoidoči pobrali na cestah. Bili so ranjeni in hudo bolni, vsi so potrebovali nujno zdravniško pomoč. Pod zdravniškim skrbstvom so se kmalu popravili in zdaj iščejo njih roditelje, o katerih nihče ne ve, če še živijo ali če so postali žrtve bombardiranja. Nekdo je predlagal, naj bi malčke fotografirali in objavili njih slike. Toda kdo ve, če bi otrokom s tem bilo pomagano? Saj je znano, da se glava ter izraz obraza pri novorojenčkih naglo izpreminja. Tu leži torej več nego dovolj snovi za tragedije, ki so nastale iz neizbežnih pomot usode.

Manj tragični, zato pa nič manj žalostni niso primeri, ko so starši ostali živi in zdaj iščejo izgubljene otroke. V tej zvezi se največ omenja neka gospa A., ki je izgubila enajst svojih otrok v starosti od 16 mesecev do 16 let. Poslala je bila vse svoje potomstvo k neki prijateljski družini v vinorodni kraj Cote d'Or. Ko so prijatelji bežali, so vzeli otroke s seboj. Zdaj sedi mati v Cantalu in objokuje svoje najdražje. Vendar ima malo upanja, da bo otroke našla, medtem ko se druga žena, gospa F. ne more nadejati, da bo še kdaj videla svojo edino hčerko, s katero je odšla njena mati, stara naglušna oseba z doma, ko se je začel napad iz zraka. Nič manj obupen ni primer dveh staršev, ki sta poslala svojo hčer v počitniško šolo v Loreto. Ko so tja priletela nemška letala, so se ljudje razkropili na vse strani in danes ni o nikomer najmanjšega sledu.

Če človek samo preleti ogromne množine seznamov izgubljenih francoskih otrok, starih in mladih oseb, se mu pred duševnimi očmi razgrne strahovita podoba množestvenega bega po prašnih cestah proti Loiri. Toda ni nesreče brez sreče. Primer zato nudi usoda šestorice otrok iz Epernaya, o kateri je nedavno poročal neki francoski list. Našli so jih, dečke in deklice, kakor vrabce na strehi. V strahu so se tiščali drug poleg drugega na klopi neke železniške postaje. Zbežali so, ko je bomba udarila v vagon in ga raztrgala na dvoje. Roditeljev je namah zmanjkalo. Bili so prepričani, da sta ubita. Otroke so odpremili v neko mesto v srednji Franciji. Začeli so poizvedovati po starših. Slednjič je mednarodna organizacija Rdečega križa izposlovala, da se je našla mati, ki se je po bombardiranju hotela za vsako ceno vrniti domov, pa ji niso tega dovolili. In kmalu nato se je našel oče. Lahko si mislimo, kakšno veselje je zavladalo v družini, ko so vsi izvedeli za to srečno naključje. Mati je bila prepričana, da ji je vojna vzela moža in otroke; oče je bil prepričan, da ne živi ne žena ne deca, otroci pa so bili v strahu za življenje svojih roditeljev. To izredno naključje, ki ga je moglo roditi le življenje, je več vredno, nego tucat pravljic in romanov, v katerih junaki trpijo, ko iščejo in se najdejo le po posredovanju iznajdljive domišljije.

STRAHOTE VOJNE

ČASU PRIMERNA KNJIGA

Spisala Berta pl. Suttner

228 strani

Cena 50 centov

Dobite jo pri

KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING CO.

216 W. 18 St., New York

IZDELOVANJE BENCINA IZ LESA.

Sovjetski list "Industrija" je priobčil nedavno zanimiv predlog glede izdelave sintetičnega bencina z lesa. Vse kaže, da bi problem sintetičnih goriv v Rusiji sami kot eni največjih producentov nafte, ne bil pereč. Vendar je pa zelo važen za vzhodne kraje zlasti za vzhodno in zapadno Sibirijo, Kazakstan, oblast Sverdlovsk, Čeljabinsk in Omsk pa tudi za Krasnojarsk, kajti v teh krajih se porabi nad 50 odstotkov vsega konzuma surovega bencina in okrog 40 odstotkov dieselovih olj. Raziskovalni zavod v Moskvi je za to posvetil mnogo časa odkritju izdelave sintetičnega bencina iz lesa, čigar zaloge v neštetih oblasteh omogočajo njegovo proizvodnjo v znatnih količinah, tako da bi se dala njihova uporaba kriti do treh četrtin z lastno proizvodnjo. .

Odkritje naj v glavnem prepreči izgube pri sekanju lesa in ga v polni meri izkoristi, da ne bodo šle v izgubo veje, vršički itd. Les se najprej zogleni, potem se pa pridobiva iz lesenega plina tekoče gorivo, nazvano saintin. Porabijo se kot rečeno vsi odpadki. Zadnji proizvod te procedure je bencin. Iz ene tone lesa iglavcev se pridobi 90 kg bencina in dieselovih olj. Proizvodnja ene tone sintetičnega bencina stane 600 do 700 rubljev. .

DARILNE POŠILJATVE v JUGOSLAVIJO in ITALIJO

V DINARJIH

100 DIN. — — — $ 2.25
200 DIN. — — — $ 4.20
300 DIN. — — — $ 6.—
500 DIN. — — — $ 9.75
1000 DIN. — — — $19.—
2000 DIN. — — — $37.—

V LIRAH

100 LIR — — — $ 5.80
200 LIR — — — $11.25
300 LIR — — — $16.65
500 LIR — — — $27.50
1000 LIR — — — $54.—
2000 LIR — — — $107.—

Ker zaradi položaja v Evropi parniki neredno vozijo, tudi za izplačila denarnih pošiljatev vzame več časa. Zato pa onim, ki žele, da je denar naglo izplačan, priporočamo, da ga pošljejo po CABLE ORDER, za kar je treba posebej plačati $1.—.

Vsled razmer v Evropi ni mogoče v Jugoslavijo in Italijo nakazati denarja v DOLARJIH, temveč samo v dinarjih oz. lirah. Isto velja tudi za vse druge evropske države.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

:: : POTNIŠKI ODDELEK : ::

216 West 18th Street, New York

Poučni spisi

ANGLEŠKO SLOVENSKO BEKILO. Sestavil dr. F. J. Kern. Vezano Cena $2.00

BODOČI DRŽAVLJANI naj naročajo knjižico — "How to become a citizen of the United States".
V tej knjigi so vsa pojasnila in zakoni za naseljence Cena 35c.

DENAR. Spisal dr. Karl Englis. 236 strani
Denarni problem je zelo zapleten in težaven in ga ni mogoče storiti vsakomur jasnega. Pisatelj, ki je znan češki narodno-gospodarski strokovnjak, je razširil svoje delo tako, da bo služilo slehernemu kot orientacni spis
9 denarju. Cena .50c

DOMAČI ZDRAVNIK. Spisal Sebastijan Kneipp. 240 strani. Cena $1.25

DOMAČE ŽIVALI. — Spisal Damir Feigel. — 72 strani. Cena .50c

DOMAČI ŽIVINOZDRAVNIK, spisal Franjo Dular. 278 strani. Cena trda vez Cena $1.50
Zelo koristna knjiga za vsakega živinorejca; opis raznih bolezni in zdravljenje; slike

GOVEDOREJA. Spisal R. Jegovart. 143 strani. 8 slikam Cena $1.—

KOKOŠJEREJA. Sestavil Valentin Razinger, 62 strani. Broš. Cena .50c

KNJIGA O LEPEM VEDENJU. (Urbani) Vez Cena .75c

KNJIGA O DOSTOJNEM VEDENJU. 111 strani Cena 50c.

KRATKA SRBSKA GRAMATIKA. 68 strani Cena 30c.

MLEKARSTVO. Spisal Anton Pevc. 8 slikami 168 strani.
Knjiga za mlekarje in ljubitelje mlekarstva sploh. Cena .50c

NAJVEČJI SPISOVNIK. — 156 strani. Cena .50c

NAŠE ŠKODLJIVE ŽIVALI v PODOBI in BESEDI. Opisal Fran Erjavec, 224 strani. Broš. Cena .25c

OBRTNO KNJIGOVODSTVO. 258 strani. Vez...
Knjiga je namenjena v prvi vrsti za stavbno, umetno in strojno ključavničarstvo ter železolivarstvo. Cena $1.—

ODKRITJE AMERIKE, spisal M. MAJAR. Trije deli: 162, 141, 133 strani. Cena mehko vez
Poljuden in natančen opis odkritja novega sveta. Spis se čita kakor zanimiva povest ter je sestavljen po najboljših virih. Cena 50c

PRAKTIČNI RAČUNAR. Trda vez. 251 str...
Priročna knjižica, ki vsebuje vse, kar je pri nakupu in prodaji potrebno. Cena 75c.

PROBLEMI SODOBNE FILOZOFIJE
Spisal dr. F. Veber. 341 strani.
Knjigo toplo priporočamo vsakomur, ki se hoče seznaniti z glavnimi črtami sodobne filozofije. Cena .50c

SLOVENSKO-NEMŠKI SLOVAR. Sestavil Dr. F. Bradač. — 625 strani. Cena $1.25

UMNI ČEBELAR. Spisal Frank Lakmayer. 163 strani. Cena $1.—

VELIKI SLOVENSKI SPISOVNIK. Sestavil H. Podkrajšek. — 437 strani. Cena $1.—

VELIKI VSEVEDEŽ. 144 strani.
Zbirka zanimivih in kratkočasnih spretnosti: burke in šaljivi poskusi; vedeževalna tabela; punktiranje; zastavice. Cena $1.—

ZDRAVILNA ŽELIŠČA. 62 strani. Cena .25c

Kuharske KNJIGE

LJUDSKA KUHARICA

Najnovejša zbirka navodil za kuhinjo in dom. Cena 50c.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 West 18th STREET NEW YORK

ČUDNE NAVADE JAPONCEV.

Poleti pritiska včasih na Japonskem tako huda vročina, da se ljudje skrivajo pred njo, kamor le morejo. Tudi potnikom na železnicah ne prizanese. Ljudje si pomagajo, kakor vedo in znajo. V vlakih ne odložе samo klobukov in čevljev, temveč tudi obleko, tako da se vozijo mnogi v samem perilu in nogavicah. Evropci se seveda temu čudijo, kajti na evropskih železnicah bi potnika kaj hitro pognali iz vlaka, če bi se v njem slekel.

Zanimivo je tudi gledati Japonce, kako jedo. Cmokajo tako navdušeno, da se sliši daleč naokrog. S tem izražajo svoje zadovoljstvo z jedjo. Tudi pijačo požirajo tako, da se sliši vsak požirek. To je neke vrste vljudnost, ki se zahteva prav tako, kakor mora Japonec med pogovorom skozi zobe, da bi pokazal, da se od same vljudnosti kar duši.